Pünkösd vasárnapján nyilik meg a Belvárosi Mozi nyári helyisége
a volt
„VIGSZINPAD"
Horváth Mihály-utcai helyiségében
a
Csatával.

Férfi és női divatcikkek
gazdag raktára 48 b
Pollák Testvéreknél
Széchenyi-tér 17. Csekonics-utca 6.

Tisztelettel értesitem b. vevőimet, hogy
kézimunkaüzletemet
megnagyobbitottam.
Kézimunka, fehérnemü előnyomást és himzést legszebb kivitelben legjutányosabban készitek. Kézimunkaanyagok nagy választékban.
Özv. Seelenfreund Bernátné
Tisza Lajos-körut 48. 242

HEGEDŰS
NŐI RUHA SZALONJA 261
GIZELLA-TÉR 5. SZ.
alá helyeztem, ahol legszebb és legolcsóbb női ruhák készülnek.

KÁRPITOS
DŐCZI IMRE
DISZITŐ
KÉSZIT:
Ottomán, matrac, függöny, ágy- és asztalteritőt a legjobban; bőr, gobelin, moket, brokátselyem és brokátplüss uriszoba garniturákat a legszebben; bőrbutorok átfestését felelősséggel; saját találmányu fotelágyat legolcsóbban. 211
TESSÉK MEGGYŐZŐDNI!

Traub B. és Trsa
könyv-, irószer- és papirnagykereskedése
Klauzál-tér és Kis-u. sarok
Alapittatott 1866-ban. 253

31

Női kalapok
Florentin, panama és filc ujdonságok megérkeztek,
Knittel Konrád
Iskola - utca 26.

Kóstolja meg
és akkor meggyőződik arról, hogy a legjobb siller bort csakis 164
Szegedi Gazdák Hangya Szövetkezetben kaphat. Egy liter 14.000 korona.

Az idény előrehaladottsága folytán
legfinomabb
nyári 239
férfiszövetek
mélyen leszállitott áron
FRIEDMANNÁL
Korzó Mozi ház, SZÉCHENYI-TÉR.

Szegedi vélemények a fővárosi törvényhatósági választás várható hatásáról.

A fővárosi választások eredménye természetszerüleg mély nyomot hagy az ország közéletében. A hatalmas küzdelem impozáns győzelmet hozott a haladó polgárság és a munkásság blokkjának és fényes bizonyitéka annak, hogy az ország lakosságának kijózanult többsége végkép megunta azt a kegyetlen játékot, amely közel nyolc esztendeje folyik az ország sorsával és jólétével. Az üres jelszópolitika elkopott, mindenki alkotó, komoly munkára, politikai és gazdasági konszolidációra vágyakozik. Ezt az erős vágyakozást juttatta kifejezésre a demokratikus blokk fővárosi győzelme.

A választás abszolut többséget hozott a demokratikus blokk számára, a főváros lakosságának abszolut többsége tehát nem kivan többet a Wolff-féle gazdálkodásból. Ez az itélet jelszóvá válik, harcos, tartalmas, komoly jelszóvá, amely bejárja majd az egész országot és felébreszti azokat is, akik még hittek a nyolc éves jelszópolitika realitásában. Ez az itélet kiinduló pontja lesz az uj magyar politikának, alap, amelyen ujjáépülhet az ország.

Ez az itélet a legaktuálisabb eseménye ma a forrongó magyar histórián, mögötte eltörpül minden más és jelentőségét, fontosságát még azok is elismerik, akik szivesebben nem ismernék el. Azt találgatják, latolgatják mindenütt, hogy a fővárosi választás eredményének milyen hatása lesz, vagy lehet az országos politikai helyzetre és milyen hatása lesz a vidékre, ahol már szintén készülnek a községi választásokra. Összegyüjtöttünk néhány véleményt, a szegedi közélet néhány reprezentánsának véleményét és itt közöljük egész sorjában:

Dr. Aigner Károly:

— Tekintve, hogy a budapesti választások körül bizonyos mértékig *beigazoltnak látszó visszaélések történtek*, annak következtében a választói névjegyzékek revizióját elrendeltetett s igy a végleges helyzet még nem alakult ki, időelőttinek tartom, hogy a budapesti választásokról nyilatkozatot tegyek. Egyébként a fővárosi választások eredménye, akármilyen irányban alakul is ki, véleményem szerint jelentős hatással az országos politikára nem lesz, Az országos politikát a szanálás kézzelfogható eredményei fogják kialakitani akkor, hogy ha az összes társadalmi osztályok jobb anyagi helyzetbe kerülnek és politikai gondolkozásukat nem fogja befolyásolni az elkeseredés és a gyomor, hanem türhető anyagi helyzetbe kerülve elfogulatlanul alakulhat ki a társadalmi osztályok és az egyesek politikai nézete.

Dr. Somogyi Szilveszter:

— Nézetem szerint a fővárosi választás a lehető leghelytelenebb alapból indult ki, amikor országos politikai pártok mérköztek a főváros uralmáért és azok hozták be a maguk embereit. Ezt azért tartom helytelennek, mert egy város ügyeinek intézésénél az országos politikának nem szabad érvényesülnie. Az a helyes és célszerü, hogy ha a törvényhatósági választások alkalmával várospolitikai kérdés is és célok szerint tagozódnak a választók. Nálunk, Szegeden például, program lehetne a város csatornázása, vagy a külvárosrészek rendezése.

— Félek egyéként, hogy a fővárosi választások hatása *megfertőzi* a vidéki városokat is, amelyekben az uj törvényhatóságok országos pártok embereiből rekrutálódnak. Például biztosra veszem, hogy a szociáldemokrata munkások csak szociáldemokrata városatyára szavaznak, ami, ha a szociáldemokrácia csak világnézlet lenne, nem jelentene annyi veszedelmet, mint igy, amikor országos párt is egyuttal. Ha a községi választásoknál itt is pártpolitikai szempontok érvényesülnek, akkor — nézetem szerint — *a budapesti Wolff-párt is többséget kapna*, mert a tanyavilág javára döntené el a küzdelmet. A város lakossága ugyanis körülbelül két egyforma nagyságu táborra oszlik.

— A fővárosi választások eredményének — szerintem — az országos politikai helyzetre semmi hatása nem lesz, mert a többség kérdésének eldöntése a kormányelnökön mulik, tőle függ, hogy Vázsonyiék, vagy pedig Wolffék kapják-e a többséget. A Ripka-párt tagjai és a kinevezett, valamint a hivatalból bekerülő városatyák a miniszterelnök intenciói szerint csatlakoznak majd egyik, vagy másik párthoz. *A főváros sorsa tehát Bethlen István kezében van, ami szintén nem helyeselhető, — hiszen olyan körülmények között a a főváros autonomiája — nem nevezhető teljesnek.*

Wimmer Fülöp:

— Azon kérdésünkre, hogy a fővárosi választások mily kihatással lesznek az egész ország, különösen városunk politikai életére, véleményem és meggyőződésem az, hogy ennek a választásnak a lehető legnehezebb viszonyok között kivivott oly rendkivül kedvező eredménye — ha a kormány ellenállásánál fogva talán egy kissé később is — *de elmaradhatatlanul nagy mélyreható változást kell, hogy az ország politikájában előidézzen.*

— Nemcsak az ország szive, a főváros szólalt meg e választásokon, hanem a fővárosi választások csak megerősitették azt, amit egyes városokban lezajlott nemzetgyülési választások már bizonyitottak, hogy hazánk összes városainak lakossága és nemcsak a nagyobbaké, hanem mindegyiké, ahol intelligens polgári elem, — iparos, kereskedő honoráció stb. — tömörül, feltétlen liberális, demokratikusan gondolkodó, amely ténnyel szemben a kormány, vagyis *Bethlen* miniszterelnök, mint ismert jó taktikus, maradi, reakciós, a felekezeti türelmetlenséget támogató politikáját nem folytathatja.

— Különösen városunk liberális polgáraira a fővárosi választás eredménye kétszeresen kedvező és biztató, mivel igazolta liberális, demokratikusan gondolkodó nagy részének azon felfogását és meggyőződését, hogy az erősen reakciós és mindennap reakciósabbá váló, felekezeti alapon álló és ezen alapot naponta jobban kidomboritó kormány és kormánytámogató pártokkal szemben csak *az egyesült összes szabadelvüek, tehát polgárok és munkások együttes, erélyes fellépése hozhatja meg a kivánt eredményt.*

— Remélem is, hogy azon kevés kishitü, akik liberális felfogásuk dacára eddig a munkásokkal való együttes harc folytatása ellen állást foglaltak, a fővárosi eredménynél fogva most már belátják indokolatlan és tulzott, leginkább a kormánypártiak által soraink közé dobott, az együttes harcra vonatkozó aggályaik tévességét, annál is inkább, mivel e tekintetben bekövetkezni fog vagy az, amit egy korábbi cikkemben már kifejtettem, hogy mihelyt a munkásokkal együttesen letörtük a reakciót, külön-külön folytatjuk majd — itt a polgárok, ott a munkások — politikai harcainkat, vagy a reakció közösen kivivott és mindenáron elérendő letörése után a polgárság nagy zöme be fogja látni azt, hogy nemcsak elfelejteni kell az 1919-et, de hogy minél közelebbre hozzuk magunkhoz a munkásokat, minél nagyobb tereken dolgozunk velük együtt, annál sikeresebben és tartósabban tüzzük el az 1919 iki mumust, mig ellenkezően: folytatva a mai eljárást, eltaszitva őket magunktól, kiszoritva őket minden gyülekezési és szabad szólási jogtól, egyenesen oda hajtjuk őket, ahová a soraik között kétségtelenül még létező tulzottak őket azután könnyebben magukkal ragadhatják.

Lájer Dezső:

— A baloldali blokk győzelmének kihatását a közeljövő országos politikájára nagyon nehéz volna megmondani. Sokkal könnyebb a válasz arra, hogy a győzelemnek *a távolabb jövőben* mik lesznek a következményei. A győzelem értékelésénél nem szabad figyelmen kivül hagyni, hogy a demokratikus blokk győzelmi esélyeit sulyosan korlátozta maga a törvény a hat éves helybenlakással és a választókerületek beosztásával, de korlátozta a Wolff-párt is az összeirás alapjául szolgáló nemzetgyülési képviselőválasztók névjegyzékének mesteri összeállitásával, Bethlen pedig a Ripka-féle aranyközéputas-párt életrekellésével. A küzdelmet megnehezitette még az is, hogy hatalmon lévő pártokkal szemben kellett harcba szállni.

— Mindezen akadályok ellenére a főváros többsége a demokratikus blokk mellé állott, más szóval verdiktje marasztaló Bethlen—Ripka—Wolffékra nézve. A választás eredménye értelmében joggal követelheti a baloldali blokk, hogy a főváros ügyeinek intézése őt illeti meg.

— Merem állitani, hogy azonos törvény és azonos választási metódus esetében *a vidék itélete is marasztaló volna* a Bethlen-kormánynak bizalmatszállitó törvényhatóságokra nézve.

— De még inkább állana ez a megnyilatkozása az ország lakossága nagy többségének a jobboldali és középutas politikát ügyesen magábazáró Bethlen-kormánnyal szemben — ha mód adatnék akaratának szabad megnyilvánitására.

— Minden kétségen felül áll, hogy az ország választóinak többsége a baloldali blokk politikája mögött áll, kiábrándult nemcsak a kurzusból, hanem a Bethlen-féle középutas politikából is.

— Ez pedig azt jelenti, hogy az ország dolgos népe — munkás, tisztviselő, iparos, kereskedő egyaránt — dolgozni és élni akar, békét, szabadságot, jogot követel; követeli az egyenlő elbánást, az egész vonalon a sérelmek ellen oltalmat, egyesülési és gyülekezési jogát, a sajtó szabadságát, a közterhek igazságos elosztását, a politikai elitéltek számára amnesztiát, a politikai menekültek visszatérésének lehetővé tételét és mindezek valóra váltásához az egyetlen utat: — *a hamisittatlan demokráciát.* Követeli pedig ezeket azért, mert az ország ujjáépitése és a jólét visszaállitása másképen el sem képzelhető.

— Ha a Bethlen-kormány négy éves kormányzását nézzük, tisztában lehetünk azzal, hogy a fővárosi választások eredményéből nem hajlandó ezeket a tanulságokat levonni és eddig követett politikájával szakitani. Látjuk ezt abból a taktikázásból, ami a fővárosban a választások eredménye körül folyik, de különösen látjuk a kormány választójogi javaslatából, amit ha sikerül is törvényerőre emelni és ennek segitségével a hatalmat megtartani, nekem szilárd meggyőződésem, hogy ez csak rövid ideig sikerülhet, mert az ország többsége minden mesterséges akadály ellenére is érvényt fog szerezni akaratának. Hogy pedig ez mielőbb elkövetkezzék, álljon ennek a célnak szolgálatába minden dolgozó, legyen az munkás, tisztviselő, iparos vagy kereskedő.

Dr. Eisner Manó:

— Felelős kormányférfiak nyilatkozatából és a kormánypárti sajtóban tükröződő pártfelfogásból megállapitható, hogy a választások eredménye *nem volt meglepetés a kormánypolitika számára.* Józan megitélés szerint nem is lehetett, mert a fővárosi szavazók tulnyomó többségének politikai akarata — már csak azok társadalmi tagozódásánál fogva is — nem volt ismeretlen és a választások titkossága folytán nagyjában-egészében szabadon érvényesülhetett.

— A forradalmi kilengések óta megszilárdult kormányzati politika főbb vonásaiban nem változott és ez a kormányzati politika *soha nem ismerte el a székesfőváros lakosságát az országos politikai közvélemény hivatott képviselőjének*, sőt — nyilván a teljesen elvérteletlenedett kisgazdatörekvések örökségeként — általában teret adott a városok lakossága politikai, valamint gazdasági háttérbeszoritásának. Ez egyrészt a városi lakosság politikai tekintélyének süllyedésével és befolyásának gyengülésével járt, másrészt pedig növelte az érzelmi távolságot a nem városi és a városi lakosság között, ami erős fegyvernek bizonyult a konzervativnak gondolt kormánypolitika állandóságáért folytatott küzdelemben.

— Ilyen körülmények között nem ismerhető fel olyan ok, amely az uralmon levő pártokat arra kényszeritené, hogy a fővárosi választások eredményéből az országos politikára kiható következtetések levonását lássák szükségesnek. Ezért én annak ellenére, hogy jelentős erkölcsi erőt tulajdonitok a választási eredménynek és azt tartom, hogy az a községi kormányzat szempontjain tul és azoktól elválaszthatatlanul az országos politika felé is kiéleződik, — nem hiszem, hogy annak *közvetlen* befolyása lenne a kormányzati politika irányára. Nézetem szerint ez a választási eredmény, — amely az országnak csupán kulturális, de nem politikai értelemben vett vezető értelmisége akaratát tükrözi vissza —, csak